

عنوان مقاله:

اولویت بندی نقاط حادثه خیز محور رشت-چابکسر با کمک مدل تصمیم گیری تاپسیس

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مدیریت، حسابداری، بانکداری و اقتصاد در افق ایران ۱۴۰۴ (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمدجواد زارعین - دانش آموخته کارشناسی ارشد، گروه راه و ترابری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

محمود عامری - استاد، گروه راه و ترابری، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

به منظور اختصاص بودجه های مربوط به بهسازی نقاط حادثه خیز و استفاده درست و بهینه از این سرمایه ملی لازم است تا نقاط حادثه خیز کل کشور به طرز مناسبی اولویت بندی شده تا از طریق ایمن سازی و رفع حادثه خیزی این نقاط، بر حسب ترتیب و اولویت آن ها، ضرر ناشی از تصادفات به حداقل کاهش یابد. مسئله ی اولویت بندی نقاط حادثه خیز بحثی پیچیده و در عین حال پراهمیت است. هدف از پژوهش حاضر، اولویت بندی نقاط حادثه خیز جهت ارایه راهکار فنی اصلاح و بهسازی می باشد. در نهایت با استفاده از اطلاعات تصادفات و اطلاعات ترافیکی مربوط به ترددشماری نقاط حادثه خیز به اولویت بندی به کمک مدل تصمیم گیری تاپسیس جهت اصلاح فنی و بهسازی پرداخته شد. نتایج نشان داد مدل تصمیم گیری تاپسیس بر خلاف روش هایی نظیر تحلیل سلسله مراتبی از سرعت به نسبت بالاتر و دقت مطلوبی جهت اولویت بندی نقاط حادثه خیز درون محور به کمک عوامل تاثیرگذار برخوردار است. همچنین نتایج مدل حاکی از آن است که در اولویت بندی نقاط محور مطالعاتی ۴ نقطه از ۷ نقطه خروجی مدل مطابقت کامل با میانگین رتبه ی محاسبه شده نقاط داشته است. در ۳ مورد دیگر نیز اختلاف اولویت بندی بسیار ناچیز بوده و به علت تفاوت در میزان ترافیک عبوری در این نقاط با شاخص حادثه خیزی نقاط مورد بررسی می باشد.

کلمات کلیدی:

اولویت بندی، مدل تصمیم گیری تاپسیس، راهکار فنی اصلاحی، ایمنی، نقاط حادثه خیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1528868>

